

la farga

Revista de Salt

Any XXVI. Núm 223 - setembre 2005 - Preu 1,80€

CASAL DE JUBILATS

- 15 de setembre. Excursió a Vilafranca del Conflent. Dinar al restaurant Mas Ullastre de Sant Climent. Tarda ball. Sortida a les 8h. del matí. Preu 32 euros.

Rectificació
Rectificació a l'article "una mort anunciada: adéu a les fàbriques", publicat al programa suplement d'estiu de la Farga nº16

A les pàgines 60-61 de "El programa suplement d'estiu de la farga", nº 16, es va publicar un escrit titulat "Una mort anunciada: Adéu a les fàbriques", firmat pel Sr. Rafael Sala, pel qual s'analitzava un tema d'àmplia repercussió social com és la deslocalització de les empreses que es traslladen a l'estranger. Al text de l'article s'hi acompanyaven una sèrie de fotografies de diferents indústries, entre les quals es trobava una imatge extreta d'un catàleg publicitari de la marca "DESMON", corresponent a una de les instal·lacions d'aquest grup empresarial, situada a la població de Santa Perpètua de la Mogoda (Barcelona).

L'utilització d'aquesta imatge es va realitzar de forma aleatòria i sense tenir cap vinculació amb el contingut de l'escrit en qüestió. Independentment de la intenció amb la que es va incloure la fotografia de les instal·lacions de "DESMON" la seva publicació acompanyant a l'article del Sr. Rafael Sala, suposa un missatge informatiu erroni al relacionar el nom d'aquest empresa amb el fenomen de la deslocalització empresarial i la resta d'afirmacions realitzades. És per aquest motiu, que per mitjà de la present volem aclarir i fer constar expressament que el grup empresarial DESMON

fe més de 30 anys que es dedica a la fabricació, distribució i instal·lació de mampares divisòries, falsos sostres, terres tècnics i altres equipaments, tant per als industrials, com particulars i comerciants, mantenint delegacions a tot Espanya i la seva central a Catalunya. No es tracta doncs d'una empresa tèxtil, ni ha tancat ni té previst traslladar cap de les seves instal·lacions a altres països, complint així mateix amb la normativa i prescripcions legals respecte a la conservació del medi ambient.

DESMON S.A.

Pl. Tetuán 29

08010 - BARCELONA

Les entitats que vulguin incloure les seves activitats en l'Agenda de La Farga, poden fer-les arribar al correu electrònic: farga@viladesalt.org

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Ensenyament	6
Col·laboració	7
Excursions	8
Cultura	9
Col·laboració	15
Notícies	17
Història	18
Opinió	19
Cultura	20
Esports	22
Música	23
Guia de serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Temps estatuaris

Per primera vegada en tres-cents anys, des de que s'aboliren les nostres constitucions el 1714, Catalunya fa lliurament una proposta d'encaix a l'estat espanyol. En aquesta ocasió ens han deixat fer a la nostra manera, i torna el pactisme. Tot i l'escenificació política que han fet els partits dels seus interessos, és d'esperar que aquesta tasca històrica s'entengui i es resolgui correctament. La primera formulació, vint-i-cinc anys enrera, redactada en plena transició d'una llarga dictadura a una incipient democràcia, es feu sota un control estricte i amb soroll de sabres sota la taula. Són molts els que opinen que si aleshores haguessin sabut com aniren les coses signaven d'immediat. I es que el futur era molt incert. Després aquell estatut no ha estat una mala eina. Hem pogut construir la nostra autonomia sense completar-lo. Queden competències pendents o per desenvolupar, però això ja és responsabilitat dels nostres polítics.

En cal un de nou i de millor perquè les circumstàncies són unes altres. Les lleis s'han d'adaptar als temps, i no a l'inversa. El que sigui un avanç convé. Un llarg camí sempre comença per una petita passa. Tanmateix, la nostra societat no serà lliure fins que no disposi d'una constitució com tots es països normals. L'autonomia política i fiscal que necessitem és la de Portugal. No deixa de ser trist que l'estatut no s'hagi reformat abans per un acord tàcit entre CIU i PP. De totes maneres la majoria absoluta anterior no ho permetia. De moment, però, tots els grups polítics catalans han acordat fer una llei marc que estigui dins la constitució espanyola de 1978. És una incògnita saber si les Corts el retallaran, però el seny català ha arribat al punt no de forçar ni una possible reforma constitucional. El dret d'autodeterminació que segons les Nacions Unides tenen tots els pobles ha estat exclòs. Però ens definim com a nació per primera vegada.

Cal votar afirmativament sempre hi quan no hi hagi retalls. Votar en contra seria un error tàctic. L'actual sistema de finançament és una sagnia impropia d'un model federal. Si aquest estatut té que durar vint-i-cinc anys més, encara que pels espanyols té que ser el definitiu, el pròxim té que ser la constitució que ens manca, dins o fora del regne. Això s'hauria de poder decidir democràticament i les lleis haurien d'emparar-ho. El perill ara, i està poc contemplat, és l'abstenció. Si el vot és negatiu es pot interpretar com que la reforma és insuficient. Però si hi ha una participació minsa senyal que la qüestió no importa. I això sí que és tràgic pel nostre poble perquè és la nostra llei fonamental. Esperem que la desmotivació que creix en torn a la política no faci estralls aquesta vegada. Cal saber separar el gra de la palla i ara sí que ens la juguem.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

(≡) **A C P C**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

ANY XXVI NÚM 223 SETEMBRE DE 2005

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada,
Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit
Alonso i Pont, Salvador Sunyer, Carme
Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas,
Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Ferran Márquez, Fermí Sidera, Oriol Pallàs,
Josep Recasens, Pere Canton, Mònica Molina,
Judith Font, Lina Cervià, M. Lluïsa Torrent.

PORTADA: Trobada infantil. Sense planter no hi ha fruit.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Ruscalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

amb la
col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Nom: Àngel Puig i Poch
Edat: 61 anys
Professió: Comerciant i Promotor immobiliari
Nascut a: Palau S'acosta
Resident a: Salt des dels 10 anys
A més a més: President de l'agrupació Salt Sardanista des de fa 19 anys.
 Podeu trobar Salt Sardanista a Hotel d'Entitats Les Bernardes, C/ Sant Dionís, 42. (saltsardanista@terra.es)

Tot just acabat el mes d'agost encara podem sentir els ritmes insistents de "la canción del verano". Bona part de la població s'haurà passat els últims dos mesos enganxant-se amb melodies que només resulten ballables amb la joia que encomana l'estiu -o bé a partir del 0'3 d'alcohol a la sang...-.

Amb els ritmes estiuencs d'una altra dècada s'inaugurava ara fa 25 anys una entitat que volia promoure una dansa molt més antiga encara: la sardana. Curiosament, alguns estudiosos apunten els seus orígens en el que s'ha anomenat "dances astronòmiques". L'estructura d'aquest ball podria simbolitzar una adoració al sol: 24 hores del dia dividides en 8 de nocturnes (els passos curts), i 16 de diürnes (els llargs).

Des d'aquests orígens remots han passat més de 25, 50, 500 anys! I vés per on, tot i ser amb formes ben diferents, l'escalfor del sol segueix despertant-nos un fort anhel dansaire.

- Expliqui'm una mica com neix el seu interès per la sardana?

- Jo estic al món de la sardana des que tenia uns 15 o 16 anys. Va ser en aquella època que vaig entrar a formar part de les colles del GECC de Girona. Primer vaig ballar amb l'"Amunt i Crits" i després amb la "Dolça Catalunya", on vaig ser cap danser durant molts anys. Allà vaig conèixer la meva dona, que era la meva balladora. Vam començar donant-nos les mans i mira... i encara dura!

- I quan és que entra a Salt Sardanista?

-Hi van haver dos presidents abans que jo, en Pons i l'Inocenci Meses. A mi em van oferir el càrrec de president quan va plegar l'Inocenci ara fa 19 anys.

- I què ha canviat en aquests anys? Faci'm una valoració d'aquests 25 anys de Salt Sardanista?

- Una cosa són les colles sardanistes i una altra l'entitat, l'agrupació Salt Sardanista. Aquí hi havia ha-

gut dues colles: una pels més petits i una altra pels grans. Per falta de personal, sobretot nois, es van deixar les colles. L'entitat però, sí que ha continuat funcionant, i jo diria que molt bé! Hi ha hagut sempre molta harmonia entre tots i hem intentat anar fent sempre coses noves.

- Com ara què?

- Primer es feien sardanes a les places, després es va passar a fer-se dins el pavelló. Primer fèiem una sola audició, després vam passar a dobles audicions, després audició i ball... I així hem intentat anar-nos renovant. Actualment seguim programant audicions de sardanes i ensenyant a ballar-ne. Tenim també, gràcies a la Mercè Planes, el programa *Temps de Sardanes* a Ràdio Salt que podeu escoltar cada dissabte de 10 a 11 del matí i publiquem un butlletí informatiu periòdicament.

- O sigui que quan parlem de Salt Sardanista no només parlem d'un grup de gent que balla sardanes...

- No ben bé. Salt Sardanista és una entitat que va més enllà.

- Que pot organitzar xerrades, sopars, conferències... el que sigui.

- Exacte. També ho fem. Organitzem la berbena, organitzem l'arrossada popular, concerts al teatre pels socis, trobades... tot el que tingui a veure amb el món de la sardana i la cultura catalana en general.

- I tenen mainada que ve a aprendre a ballar sardanes? Per què a simple vista, la sensació és que els balls tradicionals tenen tendència a desaparèixer, no?

- Encara n'ensenyem als més petits, sí. I no desapareixerà pas la sardana. D'aquí no sé quants anys, quan sembli que s'ha extingit, sortirà algun il·luminat que dirà *any enrere es ballava una cosa a Catalunya...* que serà la sardana i tornarà a sortir, com ha passat darrerament que s'han recuperat musiques de gralla i altres ritmes populars que semblava que havien desaparegut per sempre. Perdre's del tot no crec que es perdi mai.

- Però sí que és veritat que no hi ha el mateix ambient que quan vostè era cap danser...

- No, no. Hi ha molta menys afició ara que no pas fa uns anys quan Salt Sardanista emplenava la Farga la nit de la berbena i les trobades infantils reunien més de mil nanos... Ha tingut una davallada i és que avui dia hi ha moltes més coses. Quan nosaltres de joves anàvem a ballar sardanes la nostra afició més gran era agafar l'autocar el diumenge i anar fins a Figueres i no hi havia res més. No teníem cotxes, no hi havia segones residències... Ara hi ha un ventall d'activitats molt gran i jo crec que totes les entitats en sí han tingut una davallada.

- El món associatiu en general, vol dir?

- Sí. en general el jovent d'avui dia no té tant d'interès en el món associatiu, per això dic que no és que hagi perdut pes Salt Sardanista com "entitat de sardanes" sinó que han perdut força totes les entitats en general.

- Vostè sap el que és el reggaeton?

- No, aquí ja m'he perdut! Jo arribo fins al *cha-cha-cha*, el *twist*, que encara els havia ballat però això del *regga*... com? No, no sé pas que és... és d'aquest any això?

- Sí, més o menys, és una moda d'entre l'any passat i aquest. La sardana, en canvi, té uns quants anys més...

- Sí, és molt, molt antiga però el que la va renovar i la va convertir en el que coneixem avui dia com a sardana va ser en Pep Ventura. A partir de la seva renovació es va ampliar el número d'instruments i es va canviar alguna coses de la seva estructura. Però sí, sí, té una llarga història i poetes, escriptors i diferents personalitats l'han lloada.

- Potser el que passa és això, que avui dia ja no està en boca de tanta gent, no està de moda i queda com a una cosa minoritària, no?

- Bé, tampoc no cal que estigui al capdavant sempre perquè la ballarem... T'ha d'agradar. Jo sempre trobaré meravellós ballar al mig d'una plaça amb els braços amunt, mirant al cel, i sentint i gaudint de la música de la cobla...

- I de què parlen les sardanes?

- Hi ha de tot. Hi ha sardanes que t'expliquen la vida d'una persona o t'expliquen una història concreta, un moment de la història... I quan sents la tenora com canta, sembla que et parla i et fa venir la pell de gallina.

- I de compositors n'hi ha encara?

- Sí, hi ha molta gent que escriu sardanes encara. Potser no hi ha tantes audicions avui dia però sí que hi ha gran moviment de cobles. N'hi ha moltes i hi ha molts compositors i molts músics. A més a més, abans els músics potser ho havien après del pare, de l'avi, i no tenien estudis però cada vegada més, tots els músics han passat pel conservatori. Dins el món de la cobla hi ha molta vida.

- I per ballar una sardana s'ha de ser català?

- No necessàriament. Jo he vist colles sardanistes que tenen nens d'origens africans. Si t'agrada i ho sents... És com quan un català balla un *pasdoble*, un *foxtrot* o un *tango*... Si t'agrada... La música és internacional.

- I com els castellers són potser més de la zona de Tarragona, la sardana és més pròpia d'alguna part concreta de Catalunya?

- Diuen que va néixer per la zona de Figueres i que es va anar estenent, però bé, jo diria que és pròpia de tot el territori català i ara també, amb molta força, de la Catalunya nord. En aquesta zona s'està desenvolupant una consciència nacionalista i es balla molt i amb molta afició. Allà significa el que aquí significà uns anys

enrere: una reivindicació catalana.

- I li semblaria bé que, per estar més de moda, es fes alguna cosa així com un sardana-mix?

- Això ja es va intentar fa uns anys, i es va dir la *sardanova*, i se'n van fer discs i tot. Però no va acabar de funcionar. Jo no ho trobo ni bé ni malament. A mi, d'entrada, em sembla bé tot el que hagi de donar més vida a la sardana però, d'altra banda, com que a mi m'agrada tant la sardana com és en sí, els seus ritmes i instruments, no sé si m'agradaria sentir-la d'una altra manera. És difícil de dir.

- Per acabar, objectius propers de Salt Sardanista?

- El primer objectiu i el més important és poder continuar. Mantenir-se ja significa molt perquè cada vegada resulta més difícil portar qualsevol entitat per la gran quantitat de burocràcia que cal resoldre. Per això també penso que el jovent no s'hi anima i el món associatiu està una mica *to-cat*. Però bé, seguirem fent tot el que puguem i esperem que per 25 anys més!

Agnès Cabezas Horno

L'escola Pompeu Fabra de Salt ha estat la guanyadora del primer concurs de webs de la Fruita Dolça, organitzat a nivell estatal per Catalunya Qualitat. La campanya Fruita Dolça on Line ha estat subvencionada pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i per la comunitat Europea.

El premi ha consistit en un equip informàtic per l'escola valorat en 3000 euros, format per: un ordinador portàtil, una impressora color sense

cable (wireless), una memory stick i una càmera fotogràfica digital.

I per la classe guanyadora (segon d'ESO), el premi ha estat un fantàstic viatge de dos dies amb totes les despeses pagades, amb visites a la cooperativa Girona Fruits, al Mas Badia (estació experimental de l'IRTA) i al parc temàtic Port Aventura. L'Adrià Reixach, en Miquel Romero, l'Adrià Sureda i en Pau Torres, els veritables guanyadors de segon d'ESO, es van engrescar

a participar, a través de les sessions de tutoria, en la confecció d'una pàgina web on es fomenta el consum de fruita, de manera dinàmica i molt atractiva, entre els adolescents.

Aquest projecte no tan sols va guanyar la campanya, sinó que també va ser mereixedor del premi Pompeu Fabra 2005 de l'escola, que any rera any té com a objectiu promoure l'esperit científic i literari dels alumnes.

Recollint el premi

Visita al camp

Visita a Fruits Girona

Excursió a Port Aventura

Col·laboració

El Sitjar

Estem dins d'una societat que tot-hom és savi. El sistema ha creat un tipus de persona que, solament, amb una bona imatge i una opinió pública favorable, és a dir, tenir una bona claca, amb un embolcall de vanitat ja n'hi ha prou. I d'aquest tipus d'individu en solem trobar bastants. Però, els fets acostumen a ser molt diferents de com ens els presenten, com deia la Carme Posadas, "res és el que sembla".

D'un temps cap aquí fa la impressió que s'ha establert un atmosfera en que el Sitjar no té cap valor... "És un piló de pedres...", "que això és un mort...", "un munt de runes...", "que si això no serveix per a res", etc. Sembla ser que tenir aquesta peça arquitectònica tan important, ja que és un dels masos fortificats del Pla de Salt no té cap importància. Ens ve gros. I fa nosa a no se qui? Sens dubte que sigui de titularitat pública molesta a algú.

Possiblement, també el desitja la ciutat de Girona? Perquè no els li regalem a fi de que posin una infraestructura per la ciutat?

Que el mas del Sitjar, al Pla de Salt, hagi arribat a ser de propietat municipal és una gran notícia per a la història d'una època de Salt i no hem de fer escarafalls com si això no té cap mena de valor, o bé, és el mateix, que sigui de propietat pública i privada, que ja ho decidiran els altres la història de Salt..., és molt diferent. Pel que sembla, ara fa 4 anys, vaig ser l'únic de Salt que vaig presentar una al·legació al pla general a fi de salvaguardar tan important fortificació, dita el Sitjar, i el la mateixa al·legació n'hi havia una altra en defensa i protecció de can Palmada (antic ajuntament de Salt) que per cert, també algunes excel·lències feien córrer el rumor que històricament tampoc tenien cap importància! I, els qui vam al·legar per can Palmada només vam ser el propietari, el veí, jo i el grup polític Independents per Salt/ICV. I, això és el que hi ha, el demés és núvol. És molt fàcil parlar i dir el que es vulgui.

Algun dia escriuré els altres aspectes de la història de Salt, que es varen divulgar els últims 22 anys i

veureu si les coses lliguen. A part de citar com alguns prohoms tenien coneixement d'aspectes històrics de la Vila. Fa riure.

En l'homilia de la missa del dia de la festivitat de Sant Ignasi de Loiola de l'any passat, el celebrant ho digué molt bé, "la vanitat no serveix per a res... tot és en va". i, ho va repetir tres o quatre vegades. Per cert la celebració que té lloc des de la restauració de la Companyia a l'església del Carme de Girona i a on no hi havia cap més saltenc. Dic mentida, n'hi havia un altre i era el que feia les lectures de la cerimònia, però aquest viu a Girona.

Si ens portem es mans al cap perquè l'Ajuntament ha aconseguit el Sitjar que volem dir? Que tan ens fot la història de Salt?

Per tot això faig una crida als historiadors lliures de Salt a fi de defensar el patrimoni històric de la Vila davant aquesta nebulosa que d'un temps cap aquí alguns ens volen fer creure i veure i que la història de Salt és solament, la seva.

Agapit Alonso i Pont

Excursió de set dies a Astúries

Aquesta excursió de set dies per les terres asturianes, i a la que un servidor vol donar constància en aquesta senzilla crònica sense carregar-la de explicacions ja que resultaria llarga i al mateix temps monòtona i avorrida, tan sols en limitaré a fer un petit resum dels llocs més adients i recordats de les moltes visites que es varen poder realitzar durant la setmana, de marxa continua, i que gracies al bon clima suau i llenys calorós, varen ser de bon conformar i tolerants per els cinquanta-sis excursionistes.

Voldria remarcar que les nostres visites per el Principat d'Astúries, varen tenir sempre una elogiabile critica, des de el començament, recordant la nostra visita a la senyorial ciutat de Oviedo, el recorregut per el casc antic, la meravellosa catedral, la xocant netedat del seus carrers i com no la pujadeta als santuaris, acompanyats sempre per un expert i professional guia durant tot el dia . Gijon la industrial, passeig per la zona residencial i visita a l'antiga i polèmica escola laboral, avui en dia molt deteriorada en vistes a properes reformes.

Continuant la nostra cronològica programació amb la sortida a els Pics d'Europa . Primerament des de el mirador Fito poder contemplar una majestuosa panoràmica

de la serralada del Suave. Després de dinar a la bonica població de Cangas de Onis, ascensió en taxi-bus als llacs de Covadonga per poder gaudir d'unes magnifiques vistes d'aquesta cordillera cantàbrica i fins i tot afegir la foto al àlbum dels records, al costat de les vaques que pasturen per aquells prats tan verds que ens ofereixen aquest indrets muntanyosos. De baixada parada per visitar la Santa Cova, on es venera La Santina, patrona d'Astúries i petit passeig per anar fins a la basílica, cantant un grupet una respectuosa Ave Maria , dirigits per en Josep Ros sempre animós, prodigant aquest bonic detall, per a tenir en compta. No vull deixar enrere la visita a la cova museu del formatge de Cabrales, amb una degustació.

Per la costa verda occidental recordant Luarca, " la villa blanca de la costa verd ". Cudillero, pintoresca població encaixada entre dos abruptes turons, on celebraven la seva festa major de Sant Pere, durant unes estones varen contemplar la seva processó, amb la passejada de la estàtua del sant, clero i autoritats, sempre acompanyats per un grup de gaiters i banda de musics, anècdota per a recordar. En Salinas, visita al museu Cousteau de les ancores, a cabo de Peñas, la punta més septentrional del Principat, i parada a Luanco.

El cinquè dia va ser el mes llarg de tirada en el autobús, aproximadament d'unes dues hores i mitja per arribar al nostre destí, a la pintoresca població de Cangas de Narcea, porta d'entrada a les altes valls i paradís per l'esport de la pesca degut a les truites, que aporten les aigües del riu Narcea. Recorregut per fer compres per el seus comerços, visita a la església i els mes atrevits creuar el pont colgant. A l'hora convinguda dinar en un cèntric restaurant, on el tracte que ens varen dispensar es digna d'elogi, primerament com a catalans i segon perquè els responsables d'aquest hotel, estan fotografiats amb el ex-president Jordi Pujol, que en la seva estada de vacances, va deixar la consigna que adonguessin un bon acolliment a tots els catalans, que visitaren algun dia aquest poble. I

axis ho varen fer, fins i tot amb invitacions d'assaborir diversos licors d'orujo d'aquestes terres. Al matí havien visitat el monestir de Corias, considerat l'Escorial asturià. Ja com a colofó final de totes aquestes sortides amb les visites per diferents poblacions, com Ribadessella lloc d'estiueig i baixades per el riu Sella, quedant algunes per mencionar, ens dirigint a la costa verda oriental, on es troba la Isla, pintoresc llogaret sobre una punta rocosa. Després dels petits recorreguts per la costera població de Llanes i contemplar "les galledes de la memòria", ruta per anar a visitar un trull de sidra i fer les compres necessàries, i una vegada finalitzada direcció a l'hotel de Villaviciosa, punt de partida de totes les excursions programades durant tota la setmana de la nostra estància per terres asturianes. A la tarda lliure, per preparar les maletes i poder passejar per aquesta acollidora població, que també es caracteritza per la seva netedat en tots els carrers, absents de contenidors i en la peculiar recollida de escombraries. Valgui l'anècdota de l'acompanyament d'alguns excursionistes enredera de la banda municipal, fent un "pasa-calles" i que es dirigien a fer un concert a prop del nostre hotel.

I com totes les coses tenen un final, i nosaltres no som cap excepció, sortida de bon matí el diumenge per arribar al nostre punt d'origen, Salt. En les parades obligatòries que realitzaven, varen poder contrastar la diferencia climàtica d'una regió envers altres, i el calor que feia, que estoicament han de suportar.

Molt positivament es pot valorar aquesta nostra sortida, i francament un servidor tornaria a repetir, i potser tindria companyia, veritat amics excursionistes? Vosaltres teniu la paraula, i disculpeu la meva memòria, m'ho oblidable de donar-vos les gracies per el vostra bon comportament durant aquests set dies, la puntualitat, la generositat i solidaritat envers al xofer Paco, (el conductor sense carnet, és broma), i afegir la professionalitat ben manifesta de la nostra guia Antonia. Fins un altre.

Ferran Márquez i Morgade

No. No és la paraula, i l'actitud. En diria contestació irreflexiva. Del passotisme dels anys noranta, des de la caiguda del mur, hem passat al no sistemàtic, al no a tot. Ja no es tracta de no participar, sinó de dir que no per dir que no. És l'evidència d'una societat en clar procés de desestructuració. És la rebequeria del qui ho té tot i es queixa perquè es sent amenaçat. La societat de la informació i la globalització haurien de servir per percebre i comprendre millor els problemes del món i de la humanitat. Avui tot es veu i tot es sap. Però el neoliberalisme està creant un individu preocupat només pel seu únic benestar. Jo, jo i després jo. I sovint amb el menor esforç possible.

Anem més enllà i aprofitem els instruments que la modernitat ens brinda per veure-hi una mica més. Els atemptats indiscriminats que intermitentment estant pertorbant la nostra tranquil·litat són un clar senyal d'alerta de la injustícia de la nostra comoditat. Les societats còmodes tendeixen a esdevenir societats despreocupades. Preguntem-nos, tanmateix, com és possible que un persona sigui capaç d'immolar-se amb l'objectiu d'assassinar el màxim possible d'innocents. I perquè, sovint, són personatges educats en les societats occidentals. Tot indica que quelcom molt greu està passant i que el món canvia depressa. No podem fer com si no veiéssim res. Les societats desenvolupades, és a dir, nord-Amèrica i l'Europa Occidental, viuen del record de

l'Edat d'Or del capitalisme, aquella derivada del nou ordre sorgit de la II Guerra Mundial. Però s'alça un sistema econòmic i social avui insostenible, una societat del benestar que el món ja no està disposat ha suportar més. I això és el que ens neguem a acceptar. Si volem un món més segur ens cal un món més just. I si volem un món més just cal distribuir millor la riquesa. Això significa obrir mercats i deixar participar tothom del comerç internacional en les mateixes condicions, encara que ens perjudiqui. Desenvolupar la Xina, l'Índia o l'Àfrica ha de significar forçosament una davallada del nostre ritme de creixement. No volem més emigrants però tampoc volem fer més sabates al Marroc. I és que en el fons la nostra és una societat hipòcrita. I encara ocupem països, com des de fa segles, amb l'objectiu d'apoderar-nos dels seus recursos energètics. I a sobre ens lamentem.

Posem per exemple el que passa avui a la Unió Europea. Bona part de l'euro-escepticisme rau en l'esforç que ha significat i que té que comportar l'ampliació cap a països més endarrerits. I és que la Unió és un exercici de generositat que cal reconèixer i agrair perquè nosaltres mateixos n'hem estat uns grans beneficiats. Però hem de continuar col·laborant si volem ser forts al món. I els anglesos, amb el seu famós xec britànic, i els francesos, amb les seves polítiques proteccionistes, els primers. I la resposta és no a tot el que signifiqui esforç. La crisi del sistema

democràtic no es deu només a la corrupció. La manca de polítiques socials i econòmiques i la falta de decisions que no es prenen perquè costen vots està perjudicant interinament el mateix sistema. Tard o d'hora caldrà una reflexió perquè el món ens hi empeny a base de bombes. Desenganyem-nos, res ni ningú pot evitar que un il·luminat es voli a l'interior d'un autobús. I no es tracta només de noves polítiques econòmiques. És evident, al meu entendre, la necessitat d'un esforç cultural i educatiu que inculqui els drets de l'home, l'amor a l'altre i el valor de la vida.

Ja no podem expulsar els moriscos com ho fèrem el 1609. I els règims totalitaris només han comportat alienació, mort i destrucció. Ens cal un bany d'humilitat, compartir i cedir en les nostres pretensions socials i culturals. Fer un món més segur és fer un món on tothom s'hi senti bé, tolerat i respectat. I que les Nacions Unides siguin un autèntic organisme que vetlli per la bona gestió dels recursos i una eficaç distribució de la riquesa a nivell mundial, tan aquí com a l'interior dels països subdesenvolupats. Guanyar menys pot significar guanyar la pau. Val la pena intentar-ho abans no sigui massa tard.

Joan Corominas

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

Encara que no ho sembli la gent es pregunta i perquè arribin al carrer els ets i uts de tot el muntatge de la Festa parlem, en una conversa informal, amb Xavier Solà, president de la Comissió de Festes i amb el tresorer Manel Domènec perquè ens expliquin com va i com ve l'entrellat de l'organització dels actes.

Diria que el poble ha quedat sorprès de l'èxit de la Festa.

Pensem que sí, que els canvis d'emplaçament, els conjunts actuant, la distribució dels actes, des de les Havaneres a la plaça Catalunya fins al Festival Emergent 2005 al Museu de l'Aigua, ha fet que la Festa abraqués tot Salt (i el Veïnat diria jo), i que aquest fos el motiu de la gran participació i la bona acceptació.

Teniu el 100% de llibertat per decidir el programa de la Festa Major?

Total! Carta blanca. Som 12 persones les que formem part de la Comissió, les quals, distribuïdes per àrees, programen en el seu àmbit i després decidim tots plegats. Són moltes les hores que hi dediquem. Ho fem amb molt de gust i el que ens anima es veure l'acceptació que té Festa; al final ens ho cobrem amb un sopar. Fa tres anys que aquesta Comissió va agafar el relleu amb el propòsit d'efectuar els canvis necessaris per a donar-li més vida. Un dels principals era sortir del pati de la Farga perquè quedava molt encaixonada i per moltes protestes dels veïns. Vàrem pensar en diferents espais i al final, d'acord amb l'Ajuntament, va quedar clar que el millor lloc era la situació actual. També volem dir, que l'èxit de la Festa també és degut a la col·laboració de les entitats que hi participen.

Molt bé, però, perquè l'escenari dels músics de cara al poble?

Pensa que ens ho vàrem estudiar molt conjuntament amb els serveis tècnics de l'Ajuntament. Si els posàvem de cara sud, a prop teníem els blocs d'habitatges, ja sabem que encara no estan habitats però, el que no podíem fer era canviar l'escenari un any per l'altre; en canvi els habitatges de la cara nord estan més llunyans, a més que pel mig hi ha els equipaments esportius i molts arbres que mitiguen el soroll. Pensa en tota la instal·lació soterrada tant per als

músics com a les barraques, és una infraestructura necessària per a la seguretat, no com abans que els fils corrien per sobre la pista. Tot això ha comportat l'encarament dels escenaris tal com estan.

I si plou? Els músics no tenen cobert.

Pels músics no hi ha problema; si plou el públic marxarà i per a qui tocarien els músics? A més, ells s'estimen més tenir un bon espai que un cobert, també els va millor per distribuir els llums a l'escenari i com que tots els actes són gratuïts, el públic no es queixa.

Sembla que tot ho teniu previst però, com us ho feu per portar tantes orquestres i conjunt de renom?

Negociant. El pressupost total de la Festa era de 140.000 €. dels quals, l'Ajuntament directa o indirectament (que vol dir buscar finançament d'empreses), aporta el 66% i la resta surt de les barraques, dels gots i les cadires. Aquests diners els estirem fins a l'impossible negociant en tots els contractes, des de la música al cinema així com tots els serveis que van a càrrec nostre. Col·laborem amb la seguretat; l'assistència mèdica i l'ambulància també van a càrrec nostre.

Qui escull el repertori? A mi em sembla que hi faltà més música catalana.

El repertori ja el porten les orquestres. És un tema que no n'hem entrat a parlar encara que ens sembla que molta part del repertori era en català. La Bisbal va tocar 4 sardanes a més de l'hora de concert. Si que és veritat que una part del públic no les sentia bé per l'espai ampli i obert on les tocaven. Les orquestres tampoc tenen els instruments per tocar sardanes preparats per a connectar-los als altaveus.

Com ha anat la seguretat? I perquè als menors de 18 anys no els retorneu l'euro del got?

Els responsables de la seguretat

s'han trobat en una situació idònia, espais oberts que amb una mirada de lluny captaven tot l'entorn, potser aquest és el motiu de que no hi ha agut aldarulls a part que tres membres de la comissió estaven alerta per si de cas. En quan als gots, tampoc la cosa no és tan estricta, segons els casos se'ls retorna l'import; passava però, que amb el retorn de l'euro, algun espavilat, sobre tot mainada, havia trobat la manera de fer-se el jornal, quan algú estava distret li prenién el got. Vàrem prendre aquesta mesura per acabar amb aquestes malifetes.

I els horaris dels balls, no comencen tard i acaben tard?

Mira, ho hem estudiat tot, després del concert la gent va a sopar, ja els hem avançat ½ hora i la música s'acaba més aviat. Per a que es compleixin els horaris tenim un regidor de festes (pagant-lo) que controla els horaris, la puntualitat s'agraeix i tot rutlla millor.

I els focs? Són escollits uns horaris que no passin avions.

Per la seguretat es varen fer els focs artificials a l'Era de cal Cigarro. En quan als avions, d'acord amb la torre de control que va aturar el trànsit, es varen poder fer amb tranquil·litat. Per obtenir el permís, vàrem demanar-lo directament al Ministeri corresponent de Madrid (després de passar pels esgraus corresponents), el qual ens el concedí.

Ja podeu reposar fins l'any que ve.

No creguis, pel setembre ja hem de tenir contractades orquestres i conjunts. Relaxar-nos una mica si que ho fem però, sense deixar de fer les reunions habituals per programar la següent. Tenim la sort que la Festa Major de Salt està agafant renom i ja són les mateixes orquestres les interessades en venir. La vital Enderrok, revista de referència de la música catalana, situa la festa de Salt entre les millors, la tercera de Catalunya, i això ens facilita molt els tractes amb els representants de conjunts i orquestres.

Què més?

Doncs, a part d'agrair la col·laboració que rebem durant aquest tres anys que portem a la Comissió de Festes, cada any intentem millorar-la. L'experiència i les aportacions de les entitats que hi participen ens ajuden molt; també ens agradaria que algunes entitats que programen actes uns dies abans de la Festa Major, els incloguessin dins la Festa; com més actes millor i la gent ja triarà el que més li agradi. També dir que la Comissió està oberta a totes les aportacions que ens arribin, tant d'idees com de col·laboració.

Abans d'acabar els concerts algun impacient ja comença a aixecar-se amb les cadires sense cap consideració, molestant a qui està gaudint de la música i a la mateixa orquestra. Una proposta: que no es retornin els 50 cts. I aquests vagin a parar a alguna entitat que es comprometi a fer-ne la recollida.

Ramon Torramadé

El pregó

Cercavila de gegants. La banda.

Concerts a l'era de cal Cigarro

Cercavila de gegants

Els Marrecs preparant la base

Festa de l'escuma

Escacs

Cercavila de gegants

Jordi Palet

Escacs

Josep Thió

Enric Petit

Katy Evoghli

Fira de l'intercanvi

Venedors de la fira

Festa cultural de Mandingues

Sardanes - Els russinyolets

Jocs aquàtics

Jocs aquàtics

Feixina Espectacle infantil

Sopar al carrer

Sopar al carrer

L'estiu...l'estiu ens porta calor, suor, platja...ens fa anar a buscar l'aigua desesperadament i ens deixa descansar. Quan arribem a la platja o la piscina estenem la tovallola sobre el terra o la sorra i amb el bikini o el banyador ens hi estirem. Què esperem? Que des del cel ens baixin rajos que cremen, total perquè? Si a l'hivern tornarem a estar blancs com la llet. A més a més estem parant el mateix sol que la tarda anterior no ens deixava viure i no paràvem de queixar-nos. Quan arribem a la temperatura que el nostre cos ja no pot resistir ens aixequem i anem a l'aigua, els peus ens cremen de camí cap a l'aigua i a sobre s'ha d'esquivar amb destresa les altres tovalloles. Per fi arribem al mar, uix!! És freda!! Au esperem una estona perquè la gent s'aparti i pugui entrar-hi. Per fi dins de l'aigua nedem una estona mirant de

no topar amb les algues i tampoc amb la gent, particularment els nens que ens esquitxen...

Al cap d'una estona, estressats de suportar els nens i esquivar algues marxem cap a la tovallola on ens hi estem una bona estona.

Després de quedar com unes gambes i de mirar dissimuladament tots els estrangers que passen per allà, recollim les coses per marxar, ens hem cansat de rebre sorra a la cara quan espolsen la tovallola o quan passen pel costat.

Marxem amb tots els trastos i anem cap al passeig amb la intenció de trobar lloc per dinar. A tot arreu hi ha gent i cada cop el preu és més car, per tant, cansats de voltar anem a buscar un pollastre a l'ast i ens el mengem en una pineda prop d'un penya segat, on tampoc hi falta gent.

Després de dinar intentem fer la migdiada, cosa una mica impossi-

ble ja que les mosques, mosquits i formigues de la zona ens estan atossigant.

A la tarda ens plantem al cotxe disposats a tornar a casa però... problema... retencions de la platja fins a casa de com a mínim deu quilòmetres, per tant torna a tocar armar-nos de paciència per acabar d'arribar a casa.

Doncs aquest ha estat un dia a la platja, podríem dir que un dia a la piscina resultaria gairebé igual però canviant la sal per el clor. Qui no s'ha estressat a l'estiu? Cal marxar de la rutina? Suposo que a tothom li agrada marxar de la rutina, però no per gaire temps, allò diferent ens fa posar nerviosos, per tan hem de mirar de gaudir cada dia i no fixar-nos una data per acabar el martiri de la rutina sinó mirar d'extreure'n el millor de cada dia, jo crec que així serem tots molt més feliços oi?

Anna Clarà

Tot repassant la premsa del passat

GLÒRIA I LLOANCES ALS VELLS TARTANERS DE SALT

Velles tartanes de SALT, arreglades al Pont de Pedra de Girona! La caritat neix en els nostres cors, al veure com sofriu impertorbables el rigor d'un sol canicular, de justícia, tan subjectes, tan resignats a la vostra sort.

Velles tartanes de SALT, arreglades al Pont de Pedra! L'amor neix en vostres cors quan al passar a prop vostra, llenceu a l'entorn un alè de Girona, un record que té un deix de Pàtria; alè i record que té un deix incomparable de poesia, a l'hora suprema de la posta, quan el cel pren coloracions d'incendi, que porten al pressentiment d'una vida que s'amaga per tornar a sortir a l'alba, amb un poder etern ple de llum i de vida.

Pobres tartanes de SALT! Doneu-li pau i repòs en les acaballes de la seva existència! Doneu-li un

lloc tranquil, on camelles enlaire pugui anar descabdellant passats records, de ventura, on pugui meditar la seva fe, mentre una ocella maternal, faci son niuet d'amor entre les ferides de l'encoixinat o en un racó de la tenda esparracada.

Del poder de l'ORDINARI de Casà, d'en VINT – I NOU de l'Escala o del vell PALLISSÓ de Torruella, hi havia anat a parar a les mans del trist ORDINARI DE SALT.

Els coixins mostren les entranyes del crin, despintada, plena de bonys, les molles lassades, gemegoses, les rodes brandant parets i camelles. Una carretera ingrata, i plena de sots, un cavall esquàlid, una tartana trista i pobra, patint baix el sol canicular, en repòs aclaparador sobre el Pont de Pedra. A les seves vellors, amb les seves xacres.

Com la tartana espera serenament la mort. La seva existència no ha estat gloriosa, ni ha conegut l'amor, ni ha infantat altres vides. Per ella han sigut els treballs, les fadigues, les privacions i els càstics.

Què importa...! Haurà fet el bé als homes, haurà sigut útil el tartaner de SALT. L'única cosa que l'espera, és que un cop enterrat, creixi l'herba damunt seu, aquella herba que era tan saborosa a la matinada xopa per la rosada, ell, el cavall esquàlid l'anava menjant amb fruïçó que li feia mig cloure les parpelles.

(Aiguaforts, 26 de setembre 1915)

Dades recuperades per: Josep Recasens i Adroher

El meu diccionari de capçalera diu que un intel·lectual és una "persona dedicada a les coses de l'intel·lecte o de la intel·ligència". D'intel·lectuals sempre n'hi ha hagut, però, que jo recordi, mai havia ensopegat amb cap que se'n considerés, o si més no que ho fes en veu alta. Però ve't aquí que de sobte ha aparegut un grupet de presumptes catalans (15) que, després de reivindicar-se com a pensadors i il·lustrats, i investits de la subsegüent autoritat moral, han eructat un manifest on alerten que Catalunya, que sempre s'ha distingit per ser un país d'acollida, s'està convertint en un feu intolerant, esquiu i hostil envers la llengua i la cultura vingudes de Castella i tan còmodament instal·lades (s'han guardat bé prou de dir com ho han fet, això sí) a Catalunya (que des d'un punt de vista cultural s'ha enriquit, amb elles, cosa de no dir, la desagraïda...). I tant és així, diuen, que tot allò castellà –espanyol, disculpinestà patint a la terra catalana una persecució i un retrocés que ells, que són gent de cultura, no poden permetre. Com que d'aquesta lamentable pèrdua –seguint amb la seva analítica de l'estat morbós de la nostra comunitat autònoma espanyola- en té la culpa el llarg període de govern nacionalista de CiU, no estan disposats a suportar que el govern actual continuï, com diuen que fa, la mateixa política nacionalista..., i proposen que algú (ells no, que només són persones dedicades a l'intel·lecte, al ser

intel·lectuals, com diria en Buenafuente) munti un "partit no-nacionalista" que posi les coses al seu lloc...

Algú hauria de dir-los, a aquests campions del pensament racional, que, quan algú vol competir, el primer que li cal és saber quin és el seu equip, i quin el rival, bàsicament perquè no s'exposi al ridícul patètic de fer-se gols en pròpia porta. I algú ens hauria d'explicar, tot seguit, com és que Catalunya produeix aquesta mena d'excrecències en forma de ciutadans tocats d'una estranya síndrome d'Estocolm que fan mans i mànigues per negar al seu país el dret a existir, i ajudar el del costat a exterminar-lo. En això (també) Catalunya deu ser ara mateix un cas únic al món: algú s'imagina un bolet semblant nascut a Madrid i disposat a enverinar tot allò que fes olor d'espanyol?

També se'ls hauria de fer entendre (ja que ells, tot i ser intel·lectuals, no ho tenen clar) que el nacionalisme català és una actitud reivindicativa, defensiva, d'una nació que és agredida -i se'n sent, és clar, i se'n queixa, de tant en tant- per una altra que fa tres segles que prova de liquidar-la; i que el "nacionalisme perillosament feixista" i "antidemocràtic" és el de l'agressor, no pas el de qui se'n defensa. I una altra cosa que els hi produeix una gran perplexitat, la certa antipatia que produeixen a Catalunya certs aspectes del que és espanyol, és ben fàcil de comprendre: és exactament de la mateixa naturalesa que la que sent per l'aigua un gat escaldat. Així de senzill.

I per acabar, deixeu-me dir que, en tota aquesta colla d'il·luminats aristocratitzants –Francesc de Carreras, Félix de Azúa, Arcadi de Espada, Xavier de Pericay, Teresa Giménez de Barbat, Ivan de Tubau, Eugenio de Trias... i tutti quanti-, el qui

més m'emprenya de veure-hi és l'Albert de Boadella, actor i director del grup teatral Els Joglars, que tantes obres bones han muntat al llarg de la seva trajectòria, entre elles la que va protagonitzar el mateix De Boadella escapolint-se de l'hospital Clínic, per una cornisa i després per la porta principal vestit de metge, davant les mateixes barbes dels guàrdies civils que el custodiaven perquè el noi es trobava pendent d'un consell de guerra per la representació de "La torna", que els militars espanyols veien ofensiva per al seu honor... Doncs aquest mateix personatge que incitava a reclamar llibertat d'expressió (alguns lectors deuen recordar aquella famosa careta amb una ratlla vermella que li tapava la boca) acaba de reclamar que, si convé, aquests mateixos militars que el van engarjolar a ell surtin ara al carrer... amb els tancs!, per emmordassar (una vegada més) Catalunya i tornar-la (una vegada més) "a la realitat": no a la pobrica, estreta de mires i provincialiana realitat catalana, sinó a l'autèntica realitat, a la "realitat superior", l'espanyola, que, com tots sabem, és oberta, cosmopolita i tolerant... Jo el tenia per una àguila, aquest individu, i resulta, quina llàstima!, que no és més que un espantaocells...

Un dia el grandíols cantant Julio Iglesias va deixar anar aquesta frase: "He tingut la sort de néixer intel·ligent", que tanmateix li la vaig agrair, perquè fins llavors no m'hi havia fixat mai. A vegades va bé que la gent sigui franca...

Fermí Sidera Riera

L'Escola Bressol "El Lledoner" de Salt estrena plaques solars

L'Escola Bressol municipal "El Lledoner" de Salt ha inaugurat avui les plaques solars de la coberta de l'edifici. Aquestes plaques solars, que han tingut un cost de prop de 43.000 Euros, tene una superfície de 47 m2.

Les plaques produeixen un promig de 24kw/h diaris que equival al consum de quatre domicilis. L'energia que produeixen les plaques es ven a les companyies elèctriques.

A l'acte d'inauguració hi han participat representants de l'empresa

instal·ladora, l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé i el regidor d'urbanisme, Joan Boada. L'Alcalde ha explicat que aquesta és la primera instal·lació solar en un edifici municipal de Salt i que s'estudia la ubicació d'instal·lacions similars en altres immobles de titularitat municipal.

Salt, 20 de juny de 2005

Enllestit el projecte de "desconstrucció" de Marbres Boada de Salt

L'Ajuntament de Salt ha enllestit el projecte de desconstrucció de les naus de Marbres Boada. Aquestes instal·lacions no poden ser simplement enderrocades a causa de l'utilització en la construcció de fibrociment que pot despendre fibres d'amiant i ha de ser manipulat seguint una estricta normativa ambiental.

Les naus de Marbres Boada es troben a les deveses de Salt a

l'encreuament entre el camí de les Guixeres i el camí del Torin i l'inici de les tasques de desconstrucció – valorades en 60.000 Euros- estan a l'espera de l'avaluació de les diferents ofertes per desmantellar l'antiga fàbrica.

La desaparició de les naus de Marbres Boada de les deveses de Salt és el primer pas per l'eliminació de la resta de construccions fora d'ordenació

d'aquest espai. Per tal d'aprofitar el lloc on ara hi ha les naus de la fàbrica s'estan estudiant diversos projectes tots relacionats amb la recuperació mediambiental de les deveses.

Salt, 17 d'agost de 2005

Per a més informació podeu contactar amb Gerard Darnès, regidor de Medi Ambient al telèfon 972.24.91.91

CFA Les Bernardes. Escola d'adults de Salt

El Centre de Formació d'Adults Les Bernardes/Escola d'adults de Salt és un Centre Públic de formació de persones adultes dependent del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. Disposa d'un equipament material i didàctic idoni i d'un equip de mestres amb experiència i voluntat de servei al poble. Aquest curs celebrem el trentè aniversari i volem refermar el nostre compromís de continuar fent de l'educació una eina solidària de progrés personal i comunitari. No desaprofitis l'ocasió de formar-te i augmentar les teves opcions de benestar: VINE A L'ESCOLA D'ADULTS DE SALT!

CURS ACADÈMIC 2005-06 · PROGRAMA DE CURSOS I ACTIVITATS FORMATIVES

- CURS DE PREPARACIÓ DE LA PROVA D' ACCÉS A LA UNIVERSITAT PER A MÉS GRANS DE 25 ANYS
- CURS DE PREPARACIÓ DE LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR
- CURS DE PREPARACIÓ DE LA PROVA D'ACCÉS ALS CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ
- GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUN-

- DÀRIA (GES)
- CURSOS D'INFORMÀTICA
- FORMACIÓ BÀSICA CONVERSA EN CATALÀ
- APRENDRE A LLEGIR I ESCRIURE
- CERTIFICAT DE FORMACIÓ INSTRUMENTAL
- CENTRE D'AUTOFORMACIÓ MESTRE RAFAEL FARRÉ

INFORMACIÓ I MATRÍCULES

A partir de l'1 setembre, de 10.00h a 12.00 i de 20.00h a 22.00h

Premi 3 de març. Premi Mestres 68 · C/Sant Dionís, 42 17190 SALT · Tel. 972-24.14.10.

a/e: b7007014@xtec.net
www.xtec.es/ccentres/b7007014

El context europeu de l'Onze de Setembre

La Diada no és cap celebració, és la commemoració del final d'un conflicte europeu de tràgiques conseqüències per la corona catalanoaragonesa. El dia onze de setembre de 1714 les tropes castellanes i franceses de Felip V, dirigides pel duc de Berwick, van entrar a Barcelona acabant així la guerra de Successió d'Espanya (1701-1715). Dues en foren les causes de fons, l'equilibri europeu i la concepció política de la Monarquia. L'extinció de la dinastia dels Àustries (Habsburgs hispànics) el 1700 amb la mort de Carles II, oposà d'una banda França i Castella favorables al pretendent Borbó, Felip d'Anjou, i per l'altra l'Imperi Austríac, Gran Bretanya (contrària a la unió de les corones espanyola

i francesa), les Províncies Unides, Portugal, Savoia i Catalunya, favorables a l'arxiduc Carles d'Àustria, germà de l'emperador.

Són al mateix temps dues concepcions distintes de com organitzar políticament una monarquia. Pels Borbons la modernitat representa el centralisme i l'absolutisme, és a dir, la unificació sota les mateixes lleis i un únic poder dels diferents regnes medievals que constituïen les grans monarquies europees. Els Àustries, en canvi, simbolitzen les velles unions dinàstiques que respecten les diferents contitucions dels regnes que integren una corona. En el nostre cas la victòria borbònica significa la supressió dels furs catalans, valencians i

aragonesos (decrets de Nova Planta) a favor dels castellans.

La mort el 1711 de l'emperador d'Àustria, Josep I, pel que Carles hereta la corona imperial, acaba de decantar la balança a favor dels Borbons. La unió en una mateixa persona de les corones d'Espanya i Àustria trenca de nou l'equilibri europeu, i els països de la coalició retiren l'ajut al pretendent austriacista abandonant Catalunya a la seva sort. A nivell europeu el Principat, especialment pels britànics, és una peça secundària del tauler (tractat d'Utrecht, 1713). Barcelona prosegueix sola la lluita i és assetjada el juliol de 1713. La resistència fou tan mítica com impossible.

J.C.L.

Al Camí dels Carlins s'ha despertat l'eufòria

Planten les seves cabanes per aixoplugar-se i encenen fogueres, la nit s'acosta i la fresca és comença a sentir, el foc servirà també per evitar la presència propera d'animals carnívors; els homínids a redós de les flames mentre conversen comencen a tallar còdols seleccionats per obtenir-ne eines, demà si ha sort hi haurà cacera, s'han de tenir els útils preparats; la carn fresca s'ha acabat i cal obtenir-ne, aquest és l'objectiu prioritari.

Comença un nou dia, encara és fosc i els caçadors amb llargues llances de fusta es divideixen en dos grups, uns silenciosos s'enliren al Puig de Rigau i els altres segueixen el curs de la Maçana a llevant. Mentrestant les dones i els més joves aprofitaran el matí per recórrer la vall i recol·lectar vegetals. Entrada la tarda arriben els caçadors, primer ho fan els que ressequiren el pla, els quals han abatut un cérvol, tot seguit venen els que s'endinsaren en el bosc del Puig de Rigau i també han tingut fortuna, porten un senglar, a més a més comenten que des del cim han albirat un remat de cavall, cap a migjorn, al torrent Marroc

prop del turó de Sant Roc.

Al campament del Camí dels Carlins s'ha despertat l'eufòria, aquest capvespre hi haurà menjar per tot-hom, l'activitat a l'assentament és frenètica i comencen a descarnar els animals, després d'un bon àpat a la vora del foc la conversa surt espontània. Abans d'anar-se'n a dormir els caçadors planegen la forma d'abatre algun cavall el dia següent.

Han passat unes setmanes i de nou s'ha de continuar el viatge, recullen tot allò indispensable i de matinada el grup empen el camí cap a la depressió de la Selva. Als voltants de Brunyola tornaran a aixecar el campament i a repetir un cop més les estratègies de supervivència.

De sobte un bram eixordador llunyà trenca la tranquil·litat, dirigeixo la vista al cel i veig un avió que gira a sobre meu, de cop i volta el meu somni prehistòric s'esvaeix; des del capcer del Puig de Rigau ja no veig el campament dels homínids, en el seu lloc hi ha un gran edifici modern i altres ocupant tot el pla, és un paisatge totalment antropitzat, això si sortosament encara queda el riu que enjoiella el panorama, cal dir però que amb el seu

arqueologia

cabal força disminuït i degradat.

És hora de dinar i caldrà tornar a la realitat, una mica trist baixo sense presa cap a casa tot meditant.

Considerem que si aprofundim en el coneixement de l'evolució humana estarem més capacitats per entendre la construcció del futur, seria un desencís pensar que el passat no serveix de res.

Pere Canton i Playà

Secretari de l'Associació Arqueològica de Girona

Una amics que varen anar a l'excursió d'Astúries aquest passat mes de juny, organitzada pel Casal de Jubilats, em conten meravelles del viatge el que vol dir que en varen quedar molt satisfets. Sobre tot, recalquen la neteja dels carrers d'Oviedo, no es veu un contenidor enlloc ni deixalles pel carrer. I vàrem estar 8 dies i tots els carrers tan nets. Parlant amb un resident d'un edifici, els va informar que cada dia, a una hora determinada passa un distribuïdor de cubells, els deixa a l'entrada de l'edifici i tenen ½ hora per abocar-hi les deixalles; passa un camió a recollir-les i al dia següent, retornen el cubell rentat i així no se sent cap pudor enlloc. També em fan observar, que segurament no fan cap reciclatge o almenys no en tenen constància. Jo que sóc un curiós de mena, no acabo d'entendre com és possible, comparant-ho amb Salt i altres pobles quant més o menys sents

les mateixes queixes de la neteja viària, em quedo amb el dubte. No dubto pas que si els excursionistes ho diuen, que ho han vist, no sigui veritat; el que em costa d'entendre, és que els nostres responsables polítics, si el sistema és eficaç (que suposo que en les seves anades i vingudes, per terres de vacances o per feina), no se n'hagin adonat, no hagin preguntat, o no s'hagin interessat del com i el perquè d'uns carrers tan nets. Tafaner que sóc, busco per internet: Oviedo, la ciutat de que parlem. Ajuntament... apartat de taxes,. Article tal... Ordenança tal... Taxes de recollida domiciliària 59'64 €.; els establiments, hotels, etc. tenen altres preus. Caram! Que passa aquí, a Salt ens costa el doble i no tenim un servei tan acurat. El cost de la neteja hauria de tenir molt a veure amb la netedat dels carrers, amb tot però, alguna cosa no va bé quan veus que acaba de

passar l'escombriaire i ja tornen a córrer els papers com si s'haguessin amagat de l'escombra. És que els veïns de Salt som uns mal educats que no respectem les mínimes normes d'urbanitat? Podria ser. I no deixo de preguntar-me: no hi ha res a fer o no hi ha voluntat de fer? Per a qui es dicten ordenances sobre sancions basades en la neteja viària si després no es fan complir o no es poden fer complir? Els regidors del nostre Ajuntament tenen la paraula.

Camina Mira i Observa

Visita de la llar d'infants "Petit Príncipe"

El divendres dia 1 de Juliol, varen tenir d'agradable visita i simpàtica companyia la d'un grupet d'infants del llar "Petit Príncipe" de la nostra població de Salt.

El Sr. Josep Palmerola, com a Vicepresident, en representació del nostre Casal, els va assessorar donant-les les explicacions i comentaris més adients en la petita passejada que varen realitzar aquests infants per les instal·lacions de la nostra Entitat, i de les activitats que es desenvolupen durant l'any, considerant

que el nostre Casal és acollidor de socis jubilats i de gent jove, que amb bona avinença i a vegades juntament practicant el sport de la petanca. I a tal referència i consideració envers aquest joc, els va portar fins a les pistes on es practica aquest sport i varen poder tirar, (amb cura i vigilància, per evitar petites lesions), les boles de

ferro de la petanca, que varen trobar mol pesants degut i amb tota raó, per a la seva curta edat. S'ho varen passar divertit i com a mèrit del seu bon comportament, premiats tots plegats, amb un Chupa Chups, i amb la foto que publiquen en la nostra revista "La Farga", del Casal.

Ferran Márquez i Morgade
(President del Casal)

El Pla Local d'Acollida i Formació de Salt

Enguany és el tercer any consecutiu de funcionament del Pla Local d'Acollida i Formació de Salt, projecte que va néixer el setembre de 2002 com a iniciativa de l'Escola d'Adults de Salt, per donar resposta als reptes educatius que presenta la nova immigració; per una banda, l'acollida i formació pel que fa a l'aprenentatge del català de les persones nouvingudes, i per altra banda, la lluita per la millora de la convivència i la cohesió social. Per a això, el Pla compta amb dues grans àrees de treball, l'Àrea pròpiament d'Acollida i Formació, que concentra la seva activitat en la organització dels Cercles de Conversa, i l'Àrea de Recerca i Coordinació Comunitària, que treballa per al coneixement de la complexa realitat de Salt, així com per a incidir i provocar canvis en el conjunt de la comunitat pel que fa a la millora de la convivència.

Els cercles de conversa pretenen oferir a les persones adultes nouvingudes la possibilitat d'entrar en contacte i practicar la llengua catalana així com de conèixer el context d'arribada a través de les relacions establertes amb joves de la població. Actualment, comptem amb 53 joves facilitadors i facilitadores, molts d'ells de Salt i repetidors de l'experiència. La seva resposta ens ha permès de formar aquest any 19 cercles de conversa en diverses franges horàries (1 de matí, 4 de tarda i 14 de vespre). Cada cercle està format per dos o tres joves facilitadors i una mitjana de 10 participants estrangers que realitzen 3 sessions setmanals de conversa seguint la Guia per als cercles de conversa, elaborada

pel Pla durant el seu primer any de funcionament. Els cercles de conversa s'inicien durant el mes de febrer i finalitzen al mes de maig.

Pel que fa a l'àrea de recerca i coordinació comunitària, es pretén afavorir i iniciar processos de relació i contacte entre persones, entitats,

col·lectius, serveis, etc., de Salt. Per tal de dur a terme una tasca d'intervenció social i comunitària, cal conèixer, en primer lloc, la realitat d'on partim i com aquesta es pot millorar i transformar. Fruit de l'activitat de recerca ha estat l'elaboració i edició del document "Salt Parlem-ne. Una aproximació a la realitat saltenca per projectar el futur", amb la finalitat, com indica el seu títol, de fer una aproximació seriosa i acurada a la realitat canviant de Salt i de recollir l'estat i funcionament dels diferents serveis i equipaments de Salt. Durant aquest curs, s'han realitzat més de 50 trobades amb persones responsables de serveis, equipaments i d'entitats per tal de presentar el Pla Local d'Acollida i Formació, proposar vies de col·laboració, difondre aquest treball i proposar una Jornada Tècnica, que s'ha realitzat el 9 d'abril amb la participació de més de 40 persones. L'objectiu d'aquesta Jornada ha estat, per una banda, de discutir, completar i enriquir aquest treball, i per altra banda, d'elaborar propostes de treball des de diferents àmbits, que puguin incidir en l'orientació de les polítiques futures i, per tant, ser útils per aprofundir en la millora de les condicions de vida de la gent de Salt.

Un altre objectiu d'aquesta àrea de treball, és la participació del Pla en dinàmiques associatives pròpies del municipi, i també en l'organització d'actes i activitats puntuals en col·laboració amb entitats. En aquest sentit, al llarg de l'existència del Pla Local s'ha col·laborat amb més de 20 entitats saltencques i s'han organitzat activitats, algunes de les quals han tingut continuïtat gairebé des dels

inici del projecte. Aquest és el cas de l'excursió anual a les Deveses de Salt, que aquest any s'ha dut a terme el diumenge 17 d'abril. Una altra activitat consolidada des del primer any és el programa de ràdio setmanal a Ràdio Salt (97.7), els dijous de 20 a 21 h., que és alhora una via de difusió dels objectius i activitats del Pla i al qual també hi participen puntualment gent dels cercles de conversa i altres persones convidades. Altres activitats de caràcter comunitari proposades per a aquest any estan relacionades amb la participació en la programació i organització de les diferents festes populars de Salt, com ara Sant Jordi i la festa major, per tal que esdevinguin representatives per a tots els ciutadans i ciutadanes d'aquest poble i que constitueixin veritables espais de participació i de contacte entre els diferents col·lectius. A la diada de Sant Jordi, aquest any el Pla ha tingut una parada de llibres i ha participat en l'espai de la tribuna dedicada a la llengua catalana.

Finalment, arrel d'una demanda realitzada pels estudiants de secundària en la seva participació a un Plenari de l'Ajuntament de Salt, el Pla Local ha realitzat diversos tallers sobre actituds i prejudicis als cursos de primer d'ESO dels instituts públics durant aquest mes de juny.

En definitiva, totes aquestes activitats són les que esperem ampliar i millorar des del Pla Local d'Acollida i Formació de Salt any rere any, amb el desig de continuar lluitant per la convivència i la cohesió social al nostre municipi.

Mònica Molina, Judit Font
i Lina Cervià

Pla Local d'Acollida
i Formació de Salt

plalocalsalt@solidaries.org

Avui us explicarem una història d'un grup d'amics, que tenim una afecció en comú, la bicicleta de muntanya. Això es remunta a l'any 1995. Per tant, aquest any complirem el desè aniversari. Alguns, ja ens coneixíem del futbol dels nostres fills al col·legi de les Dominiques de Salt. Algun altre el vàrem conèixer en el carril bici un dissabte si, i l'altre també. Algú per amistat d'un o l'altre. D'aquesta manera es va anar formant un grup, i com que ens aveníem molt, vàrem decidir formar una colla.

Com tota colla necessitava tenir un nom i ens vam anomenar "LA COLLA VA QUE JA ARRIBEM". El nom ens ve del següent: A cada sortida, quan arribàvem al final i ja ens faltava poc, per animar-nos, ens dèiem l'un a l'altre: va que ja arribem!!, ja falta poc!! ja hi som!! i així, de tant dir va que ja arribem, ens el vàrem posar com a nom.

El grup va ser format el dia 11/9/1995 a Can Planes de la Vall del Bach, a la Garrotxa, era l'onze de Setembre i com sabeu, és la diada Nacional de Catalunya, així és que, vàrem decidir que cada any per la diada, celebràriem la nostra festa en algun lloc de les nostres contrades.

En aquesta trobada vam decidir que el grup estaria format per deu com a màxim, i que cada dissabte es faria una sortida. Vàrem fer un himne, que resumeix una mica l'esperit de la nostra colla.

Al cap de poques sortides, es va trobar a faltar alguna cosa, i era l'esmorzar. Un dia ho provàrem i dit i fet, ja va ser oficial per sempre més. També, per acabar de passar el temps, es va instaurar fer una partida del "canari".

Durant deu anys, hem fet moltes sortides, i no hi ha racó, ni muntanya dels voltants, que les nostres bicicletes no hi hagin fet cim. Per dir-ne uns quants com a més signi-

ficatius, i que cada any solem repetir: La Mare de Deu del Mont, Rocacorba (aquí, hi portem un pessebre pels voltants de Nadal), Montserrat (ho fem amb bus fins a Monistrol, i vénen les dones, fills i coneguts), carril bici de Girona a Platja d'Aro, la major part dels pobles del carril bici de Salt a Olot, els Àngels, el Montseny, Finestres i tantes rutes del Pla de l'Estany, el Gironès, la Selva, la Garrotxa, l'Alt Empordà i el Baix Empordà. També volem destacar la sortida anual que fem al Pirineus de Lleida, concretament per els voltants de Pont de Suert. Com a mitjana cada any fem uns 1500 km. Val a dir, que els primers any en fèiem uns 1800, i ara són menys, segurament els anys no passen en va, possiblement aquest any, seran uns 1300 km.

Durant aquest deu anys, ens han passat moltes anècdotes. Les més habituals, com a tothom que va en bici, punxades, caigudes, descuits (encara que no et perds del tot empipen molt). Tot això, ha fet que entre tots, haguem hagut de solucionar els problemes i aprendre una mica de tot. Mai ens hem quedat tirats i sempre d'una manera o altre ens n'hem sortit. També hem

tingut accidents, afortunadament no han estat greus, pensem que gràcies a l'ajuda de tantes Verges i Ermites com visitem en les nostres sortides.

Aquests deu anys que té la nostra colla, és degut, en primer lloc, al nostre afany de tirar-la endavant, i superar els petits entrebancs que es produeixen en el dia a dia, però també, a les nostres dones que sempre ens han animat i ajudat per seguir fent, tots junts, aquest esport tan saludable i emocionant. Al pas del temps, i reflexionant sobre la colla, us he de dir, que potser el ritme i la força de les nostres sortides ha baixat una mica, però que és el què no baixa amb els temps? El què si ha pujat i molt, és la nostra amistat i la manera d'estimar la natura. Us ho recomanem a tots, aneu en bici, i si pot ser amb una colla d'amics, encara millor.

Els components actuals de la Colla:

Josep de la Barrera, Narcís Burch, Isaac Farjas, Josep Pla, Toni Ramos, Cecili Rodríguez, Rafel Sala, Josep Lluís Sánchez, Josep Valentí, Manel Xifra.

Rafel Sala

Fotos: Manel Xifra

L'Himne de la Colla:

Un grup hem format i un himne hem traçat,
per buscar trialeres i trobar dreces,
Som la Colla va que ja arribem i de Salt sortirem,
per buscar trialeres i trobar dreces
Joiosos cantarem i junts pedalejarem,
per buscar dreces i baixar trialeres
Les ermites buscarem i les panxes omplirem,
per baixar carreteres i també trialeres
I aquest himne s'ha acabat que ja algú està tronat,
de tant pujar carreteres i baixar dreces.

Hem passat la Festa Major i molts tambe les vacances, per tant ja i tornem a ser com si no hagués passat res , doncs sí que ha passat i molt, els jugadors i jugadores del club Petanca Salt no han parat en tot l'estiu

Les dones han participat a les XII Hores de Granollers amb dos equips de quatre jugadores; el resultat va ser discret un 6º i un 9º llocs va ser el que van aconseguir, també un equip femení va participar a les Hores de San Pol i allà també es va assolir el 6º lloc, també es participà l' Open Ciutat de Rubí on els dos equips de Salt van fer el 2º de consolant la Dolors Gamundi, Maga Vila i Loli Vázquez i el 4º lloc Yolanda Jorquera, Isabel Rodríguez i Montse Cabrellez.

Els seniors van participar a les Hores de l'Explanada i el resultat va ser un discret 8º lloc, també a les Hores del Club Petanca Avinyonet es va assolir el 6º lloc, i a les Hores Sèniors del San Pol un 8º lloc ,com veieu els resultats han estat en general fluixos per les aspiracions del club, esperem que l'any que ve siguin millors.

Dintre del marc de MERCADVENTURA cel-lebrat a Salt nosaltres també i vàrem participar jugant el dissabte al mati alguna partida entre nosaltres amistosa, i a la tarda hi varen jugar les partides de la lliga social dels dissabtes, el diumenge es va fer una competició oficial federada entre el Club Petanca Avinyonet i el Club Petanca Salt la cual va durar tot el mati i l'ambient va ser molt bo, hi varen participar un total de 48 jugadors entre homes i dones. Els resultats van ser els següents: amb sèniors 1ª Xevi Felip, Sergio Bonifacio i Jose Carvallo, 2º lloc per Tono Duran, Antonio Ortiz i Xevi Cruz.els 3º Xevi Mir, Pepe Jorquera i Manel Ros i 4º lloc per Joan Ayats, Lluís Perez i Domingo, a la classificació de dones 1ª Ana Mollet, Encarna Campos i Mari Aneiros, 2º lloc Antònia Espinosa , Maria González i Antònia Curta ,3º Carmen Muñoz, Fina Espinosa i Pepita Cobos, en 4º lloc Anabel Pérez, Montse

Saborido i Conchi Hernández. La junta va fer entrega d'uns trofeos ceditos per l'Ajuntament.

El 16 i 17 de juliol i com a pròleg de la Festa Major van tenir lloc a les nostres pistes les XIV Hores Internacionals Fèmines en la seva catorzena edició, un total de 16 equips de 4 jugadores cadascun procedents d'arreu de les comarcas catalanes es van donar cita a les nostres instal.lacions per gaudir del joc de la petanca. A les 6 en punt de la tarde i después de la salutació del president de la Petanca i també del President del Casal, es toca el xiulet per donar inici a la competició que com tots sabeu es va jugar a temps secret i sense parar mai, ja que per sopar i esmorzar es fan torns, tambe als volts de les 3 de la matinada es va fer un repiscobis que molt gentilment ens preparà la Fleca Currius, per a donar forces a les jugadores, la competició va ser molt igualada a part de l'equip del Club Petanca Seu de Lleida que desseguida es va veure que era el clar favorit i així va ser. A les 8 del mati del diumenge a l'acabar, els resultats van esser els següents, 1ª lloc C.P. Seu de Lleida, 2º lloc C.P. Granollres de Barcelona, 3º lloc C.P.Salt

amb Dolors Gamundi, Magda Vila, Loli Vázquez i Pepita Cobos, 4º lloc C.P. SALT, Carmen Muñoz, Rosi Santos i Magda Leon, i 5º lloc C.P. SALT, Yolanda Jonquera, Isabel Rodríguez, Montse Cabrellez i Angelina Busquets. Totes elles van rebre els premis de mans del Regidor d'esports de l'ajuntament de Salt Sr, Robert Fàbregas ajudat per alguns dels membres de la junta , tambe va pronunciar unes paraules de despedida i tot donat les gràcies a les jugadores per el seu esforç i comportament al llarg de la competició, el president del Club va posar el punt i final a aquestes Hores del any 2005.

Des d'aquí el Club vol agrair a totes les institucions que ens ajuden , els anunciants del programa i a tota la gent que d'una manera o altre col-labora amb el club, gràcies a tots ells.

També i tres dies a la setmana es juga a partir de 2 quarts de 10 del vespre les nits de club amb una assistència bastant nombrosa, l'amic Quim Parés té cura cada nit de fer el sorteig i portar el quadrant

Josep Boó i Alech

Cesk Freixas

Ja és al carrer el primer disc del cantautor riudebitllenc **Cesk Freixas**. “**Set voltes rebel**” ens ofereix onze temes carregats de missatge, poesia i compromís, aportant el seu granet de sorra per tal de recuperar els valors perduts de la cançó de protesta en català. **Cesk Freixas** (en solitari o bé amb **Els Altres Bandais**, la banda que ha gravat amb ell el disc i que l'acompanya en molts dels seus concerts), presentarà aquest primer llarga durada arreu de les nostres comarques, amb concerts, per al moment, al principat i al País Valencià, amb la intenció d'acostar i donar a conèixer tant al nostre territori com en d'altres aquesta nova cançó de protesta. (*Bullanga Records*)

SKATALÀ

Tornen a la càrrega.

La millor ska band catalana de tots els temps està de celebració. Skatalà s'ha reorganitzat aquest 2005 amb motiu del **XXè aniversari** de la fundació de la banda barcelonina i ha preparat un tour Festival que promet ser un dels esdeveniments musicals, culturals i socials d'aquest estiu. Els clàssics que la banda signà a **Fent d'aquí**, **Borinot Borinot** i **Un de nou** tornaran a sonar en directe, per primer cop després de molts anys, al **Pavelló Nou Congost** de **Manresa**. Mítics i clàssics! (*Propaganda pel fet!*)

GOSSOS

Des del passat dilluns 11 d'abril, podem trobar a les botigues el darrer treball discogràfic del grup **Gossos: 8**. El vuitè disc d'una banda que va entendre, molt aviat, que el seu camí havia de ser ondulant i no lineal. La idea d'evolucionar, sempre ha estat present en el grup, tot i pertànyer a un context molt complicat, com és el català. Després de la incorporació de la bateria i els sons més elèctrics de les guitarres, en el seu anterior disc **El jardí del temps**, els Gossos han configurat un magnífic treball on les noves cançons i el seu nou so ja consolidat, el que ben segur serà un dels millors discos del 2005. (*Musica Global*)

DEIXA'T ESTIMAR... EN CATALÀ

DEIXA'T ESTIMAR... EN CATALÀ, ha entrat a la llista **Afyve** en el número **6** de recopilatoris més venuts de l'estat espanyol. **DEIXA'T ESTIMAR... EN CATALÀ**, La recopilació definitiva de les nostres millors balades. Un CD+DVD+ADHESIU **DEIXA'T ESTIMAR... EN CATALÀ**. **Sopa de Cabra**, **Lax'n'Busto**, **Sau**, **Lluís Llach**, **Maria del Mar Bonet**, **Quimi Portet**, **Joan Manuel Serrat**, **Adrià Puntí**, **Gerard Quintana**, **Sergio Dalma**, **Ja t'ho Diré**, **Gossos**, i molts més. **DEIXA'T ESTIMAR... EN CATALÀ**.

Oriol Pallàs i Moré

CONCURS “QUÈ EN SAPS DE LA MIRONA?”

Contesta a la següent pregunta:

1- Quin nom va rebre el primer concurs que es celebrà el mes de juny a la Mirona?

Dues de les persones que responguin correctament les anteriors preguntes participaran en el sorteig mensual de 2 invitacions cadascuna, per un dels concerts que es realitzin a la Sala La Mirona durant el mes de SETEMBRE.

Cal enviar la resposta al següent e-mail: musicalafarga@hotmail.com

És imprescindible que amb la resposta hi constin les dades següents: Nom i Cognom; Telèfon i e-mail

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagan	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social Mas Mota	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236306
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES

Jaume Rodríguez i Sanahuja	972241007
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

La M. Lluïsa Torrent del restaurant Vilanova fent una demostració a la nova cuina que l'Ajuntament ha posat a disposició del grup de cuineres del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt. Preparant canelons freds.

Ingredients:

pasta de canelons (de la que no cal coure)
tonyina en oli d'oliva (pot ser fresca feta al vapor o confitada)
ou dur
pebrot escalivat
oliva blanca i negra (sense pinyols)

Per a la salsa:

maionesa (de pot)
pebrot escalivat

Elaboració

Posar els canelons a remullar durant uns 30 minuts. Preparar el farcit picant tots els ingredients d'un en un. A continuació, barrejar-los i amanir-los al punt de sal desitjat.

Preparar els canelons farcint-los amb el preparat.

Preparar la salsa lligant la maionesa amb el pebrot triturat i afegir-hi una mica de llet o crema de llet (al gust).

Presentació:

Muntar els plats individuals o bé en una safata tots junts segons el moment, posant primer un fons de salsa, a continuació els canelons, i després cobrir-ho amb la maionesa que hem preparat i ho decorem al gust, amb rovell d'ou ratllat, tiretes de pebrot escalivat i rodanxes d'oliva negra i blanca.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Anniversari
1920-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions de l' 1 de març al 15 d'abril

Naixements

Antonio-Carlos Varo i Castillo	28/11/2001	Abdourahime Diallo	24/05/2005	Xènia Martín i Girona	01/07/2005
Esther Katarina Torovets Shenda	30/10/2004	Aya Hlal	25/05/2005	Zakaria Choukri	02/07/2005
Bilal El Maraki	20/01/2005	Erika Wong i Pizarroso	25/05/2005	Mohamed Sabba	02/07/2005
Ayoub Souss	15/04/2005	Iman Youb	25/05/2005	Emma Rivas i Verge	06/07/2005
Sara El Arguioui	20/04/2005	Sabrina Rhaylouf	27/05/2005	Mohamed Jawara	06/07/2005
Aya Chlih	20/04/2005	Jemina Mayoko i Mazimuni	30/05/2005	Kaoutar Akif	06/07/2005
Hiedra Navarraz i Aleixandre	23/04/2005	Nihad Tahiri	31/05/2005	Pol Martínez i Tura	08/07/2005
Marwan El-Yimani	27/04/2005	Aya Koujjei	31/05/2005	Wasmina El Farrouj	10/07/2005
Fatumata-Vankey Touay	29/04/2005	Noa Coll i Aliu	01/06/2005	Juan-José Obono	10/07/2005
Wessal Ben-Achour	29/04/2005	Maria Serra i Colomer	02/06/2005	Stefany-Rachel López i Fúnez	11/07/2005
Mohamed El Mard	29/04/2005	Alba Tallón i Biedma	02/06/2005	Khaoula Bouziane	11/07/2005
Uxía Vázquez i Maz	29/04/2005	Yasmina Yagoubi	03/06/2005	Alba García i de Barrio	11/07/2005
Mohamed Camara	30/04/2005	José García i Gallegos	03/06/2005	Marc Coll i Villar	12/07/2005
Daniel Muñoz i Mateos	01/05/2005	Gabriel Esteras i Corbacho	03/06/2005	Mustafà Ceasay	12/07/2005
Fily Balde	02/05/2005	Bacary Jaiteh	06/06/2005	Iker-Alonso Layseca Guler	15/07/2005
Judit Morlesin i Guerra	02/05/2005	Jesús-Gabriel Mancía i Napky	07/06/2005	Marcos Acias i Morante	15/07/2005
Mustafà Cisse i Simaha	02/05/2005	Melvin-Yovani Suazo i Acmla	08/06/2005	Rafael Heredia Silva	17/07/2005
Ablil Gómez i Blasco	03/05/2005	Mariama Ceasay	08/06/2005	Islam Bouhout	18/07/2005
Ruth Santamaria i Vilà	03/05/2005	Èric Almodóvar i Díaz	09/06/2005	Marwa Lamkdmí	18/07/2005
Ayoub Lamaassab	03/05/2005	Aarón González i Camacho	09/06/2005	Romayssa Emoulan	19/07/2005
Michel Bernabeu i Lagos	04/05/2005	Victor Sances i Moyano	10/06/2005	Nihad Dahrou	19/07/2005
David Santacruz i Ortega	04/05/2005	Joan-José Palacios i Bonilla	11/06/2005	Muhamadou-Lamin Tunkara	20/07/2005
Eneko Gálvez i Casado	05/05/2005	Nisrine Dabihí	11/06/2005	Mahamadou-Tijane Fofana	21/07/2005
Mohamed Jaw y Damba	05/05/2005	Raymond Agcayab i Agliam	12/06/2005	Alessandro Misso i Torrejón	22/07/2005
Hadil Chova	07/05/2005	Geneva Touray i Drammeh	15/06/2005	Mouna Nakhcha	22/07/2005
Martí Nicolas i Mazarico	08/05/2005	Daniel Ventura i Suñé	16/06/2005	Adam Zouini	23/07/2005
Yassine Benomar	08/05/2005	Mostafa El Aamrani	16/06/2005	Queral Rodríguez i Fernández	24/07/2005
Pol Font i Martínez	09/05/2005	Oumayma Zannouti	16/06/2005	Marsa-Isabel Elias i Neira	27/07/2005
Gemma Cumplido i Palom	10/05/2005	Joel Guerrero i Estrada	17/06/2005	Mahamadou Jabbi	28/07/2005
Roger Ovide i Espunya	10/05/2005	Fatoumata Dembaga	19/06/2005	Hicham Manouach	29/07/2005
Anna Soler i Arenys	13/05/2005	María Pérez i Tomás	19/06/2005	Moussa Arab i Kashi	29/07/2005
Oumayma Tazrout	13/05/2005	Francisco-Javier Soriano i Herencia	21/06/2005	Lyan-Alberth Espinosa i Chiluisa	30/07/2005
Núria Falcón i Suárez	14/05/2005	Ema Walters i Alves	21/06/2005	Pau Cano i Rodríguez	30/07/2005
Ahmed Talla	15/05/2005	Josep Deulofeu i Amat	21/06/2005	Àlex Tejero i Martínez	31/07/2005
Houda Ben Payhia	18/05/2005	Laura Lara i Tomás	22/06/2005	Mar Bosch i Peixot	31/07/2005
Paula Ariza i Otero	18/05/2005	Juan Izquierdo i Rodríguez	24/06/2005	Fatoumata-Binta Diallo	01/08/2005
Nora Martínez i Moreno	20/05/2005	Aicha Abdessamie	25/06/2005	Rachid Moukadmi	02/08/2005
Nora Fontalba i Martínez	21/05/2005	Aisa Ceasay	26/06/2005	Laia Palahí i Geis	03/08/2005
Laura Moreno i Fernández	21/05/2005	Aiseta Fofana	29/06/2005	Lahbib Zeajeb	05/08/2005
Josué Expósito i Carrasco	22/05/2005	José-Ángel Eyegue i Nfono	29/06/2005	El Hadj-Maadjou Bah	07/08/2005
Unax Sánchez i Díaz	23/05/2005	Wei Ping Deng	29/06/2005	Óscar-Ivan Banegas i Velásquez	28/08/2005
		Amine El Ouasidi i El Mamraoui	30/06/2005		

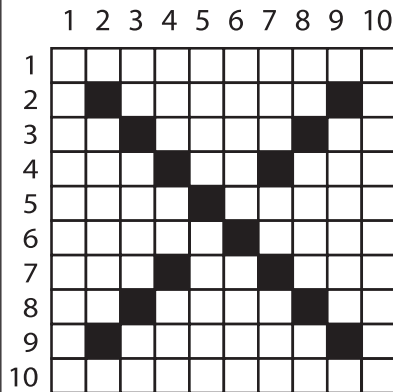
Defuncions

Àngela Noguera Heras	13/05/2005	Lamrani Cheriha	08/06/2005	Pilar Collell Jordà	05/07/2005
Loreto Valls Sallo	13/05/2005	Remedios Mitja Sureda	09/06/2005	Margarita Moreno Serrano	08/07/2005
José Boada Maurici	15/05/2005	Meritxell Renart Portell	12/06/2005	Maria Puerta Fernández	09/07/2005
Maria Malloí Duch	15/05/2005	Maria Bosch Lloret	13/06/2005	Concepción Puigdemont Caballé	11/07/2005
Jorge Marly Lloga	15/05/2005	Francisca Raset Corominas	13/06/2005	Isidro Guino Reixach	12/07/2005
Antonio Bahi Suñer	20/05/2005	Rosa Masdemont Trias	15/06/2005	Francisca Chicano Redondo	13/07/2005
Dunia Joliveck Fúnez Mejía	23/05/2005	José López Barbero	20/06/2005	Joaquim Espigolè Pla	13/07/2005
Fernando Gotarda Artima	23/05/2005	Ramona Arroyo Chacón	23/06/2005	Juana Mollera Castells	15/07/2005
Cristóbal Pérez López	25/05/2005	Perica Held	26/06/2005	Cándida Mesurado Ripoll	18/07/2005
Sinfioriana Serrano Mayas	25/05/2005	Antonia Llach Vilamitjana	26/06/2005	Joan Admetlla Ferres	30/07/2005
Àngel Planchart Andreu	30/05/2005	Bakary Magiraga	26/06/2005	Visitación Goni Rebullida	03/08/2005
Josep Geli Palahí	02/06/2005	Engracia Espígol Trias	30/06/2005	Montserrat Font Plaja	04/08/2005
Francisco Paga Pasques	04/06/2005	Maria Yañez Hidalgo	30/06/2005	Lorenzo Daranas Lladó	05/08/2005
Joaquim Camps Cuní	06/06/2005	Pedro Hernández Hernández	01/07/2005	Dolores Garcin Baro	08/08/2005
Joaquima Casas Sararols	06/06/2005	Isabel Moya Vicens	03/07/2005	Dolores Olivé Banal	09/08/2005
		Maria Codina Minobas	05/07/2005		

Casaments

Justo-Jesús Caro Osuna - Raquel Caler González	07/05/2005	Joan Tejero Romagós - Susana Martín Sojo	24/06/2005
Juan Carlos Díaz Araujo - Berta-Maria Rodríguez Teixeira	13/05/2005	Jaime Cos Roses - Glòria Martín Codinach	01/07/2005
José Jiménez i Porras - Jéssica García Moreno	14/05/2005	Joan Torrent Puig - Àngela M ^a Osorio de la Cuesta	02/07/2005
José Ignacio Esquinas Sánchez - Nadia Deca	04/06/2005	Juan-Luis Escarvajal Morales - Antonia Fernández Carmona	02/07/2005
Mosses Martínez García - Ana-Isabel Galindo Guerra	04/06/2005	Francisco Funes Romero - Anna-Maria Molero Busquets	7/07/2005
Daniel Fernández i Pérez - Emma Coca Pons	11/06/2005	Francisco de Paula Lázaro - Riol-Marta Planas Xibecas	8/07/2005
Daniel Rodríguez Teixidó - Aranzazu Galera Obregón	11/06/2005	David galera Avilés - Mónica Hernández Matas	9/07/2005
Rodrigo Pérez Ferran - Ester Martínez Lozano	15/06/2005	Antonio Espinosa Serrano - Beatriz Talavera Ortega	09/07/2005
Moises Ramírez Montenegro - Emma Ripalda Guillen	23/06/2005	Alfonso Bello Castro - Aurelia Luca	19/07/2005
Josep M ^a Sardà Buixens - M ^a Dolors Casellas Colom	23/06/2005	Manuel García Rojas - Anna-Maria Torrent Casadella	24/07/2005
		Alejandro Cabezas Ordoñez - Iluminada Dias López	30/07/2005

Encreuats

Horizontals: 1.- Que té el costum de mossegar. 2.- Símbol de l'urani. Vestidura talar. Consonant. 3.- A Lleida, article. Cels. Mig poua, al revés 4.- Antigament, fins. Ral mut. Nom d'home. 5.- Al revés, va donar pressa. Maquinar. 6.- Ocell de presa. Al revés, a Menorca, pallol. 7.- Poema. Consonants. Consonant repetida. 8.- Déu egipci. Part d'una muntanya on toca poc o no gens el sol (plur.) Vocal repetida. 9.- Consonant. Ovelles que munyen a la masia (plur.) Dia... 10.- Empudegava.

Verticals: 1.- Que presenta diferents formes. 2.- Punt cardinal. So d'orgue. Consonant 3.- Sigla nazi. Adorn. Al revés riu italià. 4.- Soca. Al revés, nom de lletra. Gris fosc. 5.- Els espais celestes. Al revés, sauri de cos escatós. 6.- Grill d'una fruita. Al revés, nom de lletra. 7.- Sinó que. Consonants. No és ben bé sense. 8.- Vocals. Olor. Consonants consecutives. 9.- Mig dígraf. Tindrà en odi. ...llatina. 10.- Tenyida de porpra.

B. Pérez G.

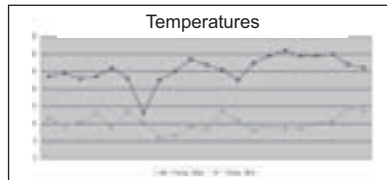
Emporrada

Solucions horitzontals: 1. Mossegaire. 2. Sotana. 3. Lo Cels. 4. Tro. 5. Igru. 6. Oda. 7. Oda. 8. Falco. 9. Oda. 10. Gs. dir. 11. Ans. 12. Sen. 13. Galló. 14. scIE. 15. Ans. 16. Sen. 17. La. 18. Odor. 19. St. 20. Odiara. 21. 10.

Solucions verticals: 1. Multiforme. 2. Orgada. 3. Ss. 4. Orla. 5. U.C. Bru. 6. Èter. 7. ògard. 8. Sen. 9. Ans. 10. Galló. 11. scIE. 12. Ans. 13. Sen. 14. Galló. 15. scIE. 16. Ans. 17. La. 18. Odor. 19. St. 20. Odiara. 21. 10.

de l'11 al 31 de maig de 2005

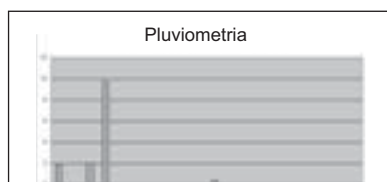
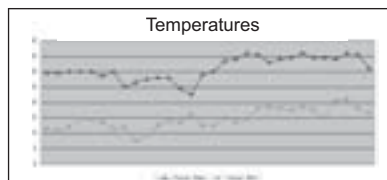

El temps

Temperatures i pluviometria de l'11 al 31 de maig de 2005

- Temperatura Màxima: 31° el dia 26 de maig
- Temperatura Mínima: 6° el dia 18 de maig
- Dies de pluja: 4 dies de pluja
- Precipitació màxima en un dia: 23 litres el dia 16 de maig
- Pluja acumulada: 36,5 litres

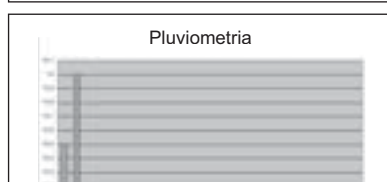
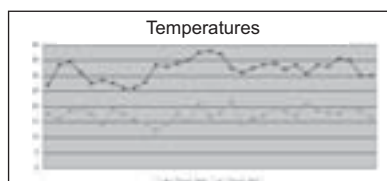
de l'1 al 30 de juny de 2005

Temperatures i pluviometria de l'1 al 30 de juny de 2005

- Temperatura Màxima: 36° els dies 19, 24 i 28 de juny
- Temperatura Mínima: 7,5° el dia 9 de juny
- Dies de pluja: 4 dies de pluja
- Precipitació màxima en un dia: 9,7 litres el dia 14 de juny
- Pluja acumulada: 13,8 litres

de l'1 al 31 de juliol de 2005

Temperatures i pluviometria de l'1 al 31 de juliol de 2005

- Temperatura Màxima: 38° el dia 16 de juliol
- Temperatura Mínima: 12° el dia 11 de juliol
- Dies de pluja: 2 dies de pluja
- Precipitació màxima en un dia: 14 litres el dia 9 de juliol
- Pluja acumulada: 27,5 litres